Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26218
Copyright: Admont, Benediktinerstift

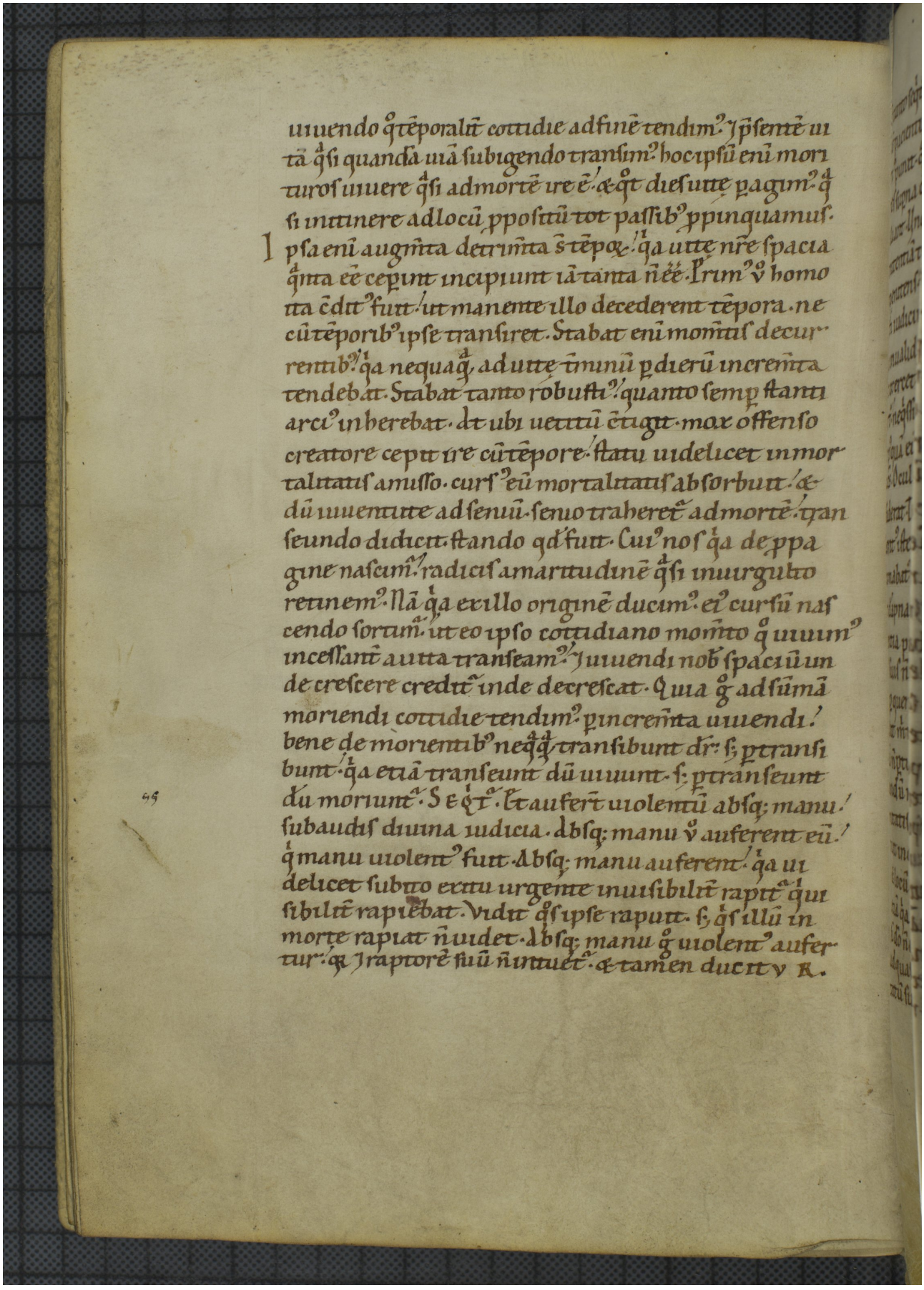

uiuendo q̄ tēporalit̄ cottidie ad finē tendim⁹. ⁊ p̄sentē ui
tā q̄si quandā uiā subigendo transim⁹. hoc ipsū enī mori
turos uiuere q̄si ad mortē ire ē. & q̄t dies uitę p̄agim⁹ q̄
si initinere ad locū p̄positū tot passib⁹ p̄pinquamus.
I psa enī augm̄ta detrim̄ta s̄ tēpor̄. q̄a uitę nr̄e spacia
q̄nta ēē cep̄int incipiunt iā tanta n̄ ēē. Prim⁹ v̄ homo
ita c̄dit⁹ fuit. ut manente illo decederent tēpora. ne
cū tēporib⁹ ipse transiret. Stabat enī mom̄tis decur
rentib⁹. q̄a nequaq̄ ad uitę t̄minū p̄ dierū increm̄ta
tendebat. Stabat tanto robusti⁹. quanto semp̄ stanti
arci⁹ inherebat. At ubi uetitū c̄tigit. mox offenso
creatore cepit ire cū tēpore. statu uidelicet in mor
talitatis amisso. curs⁹ eū mortalitatis absorbuit. &
dū iuuentute ad seniū. senio traheret̄ ad mortē. tran
seundo didicit. stando qd̄ fuit. Cui⁹ nos q̄a de p̄pa
gine nascim̄. radicis amaritudinē q̄si in uirgulto
retinem⁹. Nā q̄a ex illo originē ducim⁹. ei⁹ cursū nas
cendo sortim̄. ut eo ipso cottidiano mom̄to q̄ uiuim⁹
incessant̄ a uita transeam⁹. ⁊ uiuendi nob̄ spaciū un
de crescere credit̄ inde decrescat. Quia q̄ ad sūmā
moriendi cottidie tendim⁹. p̄ increm̄ta uiuendi.
bene de morientib⁹ neq̄q̄ transibunt dr̄. s; p̄ transi
bunt. q̄a etiā transeunt dū uiuunt. s; p̄ transeunt
dū moriunt̄. Seq̄t̄. Et aufert̄ uiolentū absq; manu.
subaudis diuina iudicia. absq; manu v̄ auferent eū.
q̄ manu uiolent⁹ fuit. Absq; manu auferent. q̄a ui
delicet subito exitu urgente inuisibilit̄ rapit̄ q̄ui
sibilit̄ rapiebat. Vidit q̄s ipse rapuit. s; q̄s illū in
morte rapiat n̄ uidet. absq; manu q̄ uiolent⁹ aufer
tur. q̄ ⁊ raptorē suū n̄ intuet̄. & tamen ducit v R.